

LEDARE

Svårigheter eller möjligheter?

I vår kyrka lever vi nu i en krisernas tid. Situationen är otvivelaktigt bekymmersam. Ca 40 000 personer skriver årligen ut sig ur kyrkan. Genom att ganska många också ansluter sig till kyrkan är "nettosaldot", den verkliga minskningen, endast ca 0,5–0,7 % av kyrkans medlemmar. Men man bör komma ihåg att det handlar om en stor grupp människor som inte upplever att kyrkan kan ge dem något. Varje medlem som utträder ur kyrkan är en förlust för vår kyrka.

Kyrkan håller på att försvinna från finländarnas liv. I skolan talas det inte mycket om kristendom, förutom en del på religionstimmarna. I samhället ersätts de kristna värderingarna av andra värderingar. Psalmboken är inte alls lika känd som förr i tiden. I söndagsskolan, som är på tydlig tillbakagång, och i skriftskolan lär man sig till all lycka litet psalmer ännu. Bibeln läses inte särskilt mycket, bara en liten grupp troende kristna läser Bibeln regelbundet. De flesta går inte i kyrkan, också kyrkobesöken under de populäraste helgerna advent, jul och påsk, minskar år efter år.

Å andra sidan kan kyrkan glädja sig åt att en stor del av de nyfödda blir döpta.

Största delen av femtonåringarna går i skriftskola. De kyrkliga förrättningarna når många ännu, men hur länge?

Många andra religioner och med dem nya kulturer träder in i det finländska

samhället. I vårt land tillbeds många gudar, till all lycka ännu också de kristnas Gud. Kyrkan är nu angripen från alla sidor. Kyrkan är alltför sekulariserad, heter det. För ett antal år sedan avvisade nästan alla välsignelse av samkönade par (frågan var inte ens aktuell), är situationen idag en annan. Majoriteten av kyrkans medlemmar är redo att godkänna detta. Många präster har anmält att de är beredda att göra detta, "när kyrkan har fattat beslutet". Äktenskapet är inte ramen för den fysiska kärleken. Också troende kristna flyttar ihop utan att först gifta sig.

Bibeln betraktas ofta som en problematisk bok. Den är inte normativ ens för kyrkan, i praktiken har den blivit ett slags inspirationsbok, som kan ge idéer och tankar för det kyrkliga samtalet.

Också annan kritik framförs. Kyrkan är alltför prästcentrerad, för byråkratisk, för stel. Å ena sidan diskuterar man prästämbetet, å andra sidan finns det sådana som säger att präster inte alls behövs. Många unga vuxna är frustrerade över att allt är så beroende av prästen, men ändå hinner inte prästen sköta allt.

Detta är en del av kyrkans problem idag. Det var i princip samma slags kriser som professor Osmo Tiililä skrev om redan på 1960-talet. Kyrkan är verkligen sekulariserad. Den har anpassat sig till tiden och håller tidvis på att förlora sina rötter. Guds Ord är inte i praktiken auk-

toriteten. Många vindar blåser i vår kära kyrka.

Det finns också de som upplever att de inte kan verka inom vår kyrka. Specialgudstjänsterna drar allt mera folk. Gudstjänsterna i våra kyrkor besöks av allt färre personer.

Kyrkan måste förändras. Men hur? Jag tror att kyrkans strukturer måste förändras, bli enklare. Det måste finnas rum för olikheten. Jag vill inte förespråka pluralism i lära, men vi är olika, och det bör finnas rum för olika människor, grupper och nätverk.

Det är också viktigt att ge det allmänna prästadömet rum och möjligheter att verka i kyrkan. Jag vill verkligen inte skrota kyrkans ämbete, men vi behöver interaktion, samarbete och samverkan. Alla behövs som vill bygga Guds rike.

Vi måste våga tala om svårigheterna. Men framför allt måste vi fråga vad vi kan göra.

Jag råkade lyssna på en bandupptagning av C G Hjelm, en predikant som betytt mycket inom frikyrkligheten i Sverige. Han berättar att under en tid på 1880-talet satt alla baptistiska predikanter fängslade.

En predikant skrev till sin lilla församling: "Nu när jag sitter inne skall ni arbeta för Jesus, vinna själar och kämpa till dess jag kommer ut. Sen skall jag hjälpa er och vi ska tillsammans arbeta för Jesus tills ni åker in. Så skall jag arbeta tills ni kommer ut. Sen ska vi arbeta tillsammans tills vi åker in allihop." C G Hjelm, som berättade

om detta, säger att under fem år döptes 20 000 personer!!

Även om jag inte är enig med våra kära baptistbröder om dopets teologi, gläder jag mig över deras frimodighet och tro. Det hade varit lätt att tänka att nu är det så besvärligt att man inte kan göra något. Men de arbetade, bad och trodde. Och människor kom till tro! Vi har mycket att lära av dem.

Om vi jämför situationen i urkyrkan med läget idag, måste vi nog erkänna att de första kristna hade det betydligt svårare än vi. Deras liv var hotat. Många fick sätta livet till. Och ändå så arbetade och verkade de. De bekände glatt sin tro. Mitt i all nöd byggde Kristus sin kyrka. Ingenting kunde stoppa dem. Kristi kärlek tvingade dem. Ingenting kunde stoppa dem.

Ofta tänker vi mera på våra svårigheter än på våra möjligheter. Också nu kunde man tänka att människor inte är intresserade, väckelserörelserna har motvind, människor lämnar kyrkan, tiderna förändras.

Men svårigheterna innebär möjligheter. Varje svårighet är en utmaning. Den kan bli vårt livs möjlighet! Gud är det omöjligas Gud. Hans namn är "underbar i råd", eller mera ordagrant "under" (Jes. 9). Han kan förändra svårigheterna till möjligheter!

"Se, jag är HERREN, allt kött's Gud. Skulle något vara omöjligt för mig?" (Jer. 32:27)

10.6.2008

Henrik Perret

TRE ORD TILL DIG – FÖRGLÖM EJ MIG

Ett hjärtevarmt TACK till Er alla som stöder STI. Tusen tack för alla gåvor, alla förböner, alla uppmuntrande brev och hälsningar! Glöm inte mig! Tre ord. Glöm inte STI nu heller. Sommaren är alltid svår för STI.

Kanske någon liten extra hälsning, någon frivillig kollekt, någonting? Efter vars och ens möjlighet. Nu behövs all hjälp! "Signe Gud den glädjerika sommartid"

Henrik Perret